

- stwierdzenie nieważności art. 2, art. 3 ust. 2, art. 6, 7 i 8 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej niezgodność BesAR z rynkiem wewnętrznym i nakazuje odzyskanie pomocy, oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Szczególny mechanizm wyrównawczy (BesAR) nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ nie następuje uprzywilejowanie. Komisja niesłusznie zakłada, że BesAR zapewnia odbiorcom energochłonnym korzyść istotną w świetle przepisów dotyczących pomocy państwa.
2. System dopłat EEG i BesAR nie stanowią pomocy państwa, ponieważ brakuje obciążenia środków państwowych. Regulacja dotyczy jedynie środków prywatnych. Zaskarżona decyzja nie jest zgodna z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności w sprawie PreussenElektra.
3. Komisja niesłusznie przedstawiła w swoim uzasadnieniu, że BesAR wykazuje selektywny charakter. Jednakże nie występuje żadne odstępstwo od relewantnego systemu odniesienia. W każdym wypadku BesAR jest uzasadniony przez istotę i systematykę EEG 2012.
4. Komisja oceniła w sposób błędny pod względem prawnym możliwość zatwierdzenia BesAR wyłącznie na podstawie nowych wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią 2014-2020.
5. Gdyby Komisja stwierdziła, że BesAR stanowi pomoc państwa, która nie może zostać zatwierdzona, odzyskanie pomocy byłoby w każdym razie niedopuszczalne, ponieważ jest mowa o „istniejącej pomocy”.
6. Odzyskanie jest ponadto wykluczone ze względu na stojącą na przeszkodzie ochronę uzasadnionych oczekiwań. W szczególności Komisja stwierdziła w jednej z wcześniejszych decyzji, że system EEG nie zawiera pomocy państwa.
7. Poza tym wprowadzenie w życie nakazu odzyskania w kwestii BesAR byłoby niemożliwe.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2015 r. – Saint-Gobain Isover G+H i in./Komisja

(Sprawa T-109/15)

(2015/C 138/83)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Niemcy), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Stolberg, Niemcy), Saint-Gobain Oberland AG (Bad Würzach, Niemcy) und Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Herzogenrath, Niemcy) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i H. Janssen, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013/C) – wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych, C(2014) 8786 final;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE

Strona skarżąca podnosi, że zmniejszone dopłaty EEG nie stanowią pomocy, ponieważ środki państwowe nie zostały ani przyznane, ani z nich nie zrezygnowano. Zmniejszone dopłaty EEG nie następują też selektywnie. Poza tym nie zakłócają one konkurencji i nie wpływają negatywnie na handel na rynku wewnętrznym.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 108 ust. 3 TFUE

Jeżeli, przeciwnie do poglądu strony skarżącej, zostanie uznane, że występuje pomoc, według strony skarżącej strona pozwana nie może nakazać odzyskania środków na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE. Zmniejszenie dopłaty EEG nie stanowi bowiem nowej pomocy, ponieważ już w 2002 r. zostały one zatwierdzone przez pozwaną w poprzedzającej regulacji, która w istotnych aspektach miała tę samą treść.

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 3 TFUE

Strona skarżąca podnosi dalej, że decyzja narusza art. 107 ust. 3 TFUE i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. Strona pozwana nie mogła ocenić badanego przez nią stanu faktycznego na podstawie jej opublikowanych dopiero 28 czerwca 2014 r. wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią 2014-2020. Zamiast tego powinna była ona zastosować wytyczne opublikowane w 2008 r. Opierając się na kryteriach z 2008 r., strona pozwana nie mogła dojść do innego wniosku niż to, że dana pomoc była zgodna z rynkiem wewnętrznym.

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE

Strona skarżąca podnosi na koniec, że strona pozwana naruszyła zasadę pewności prawa i art. 108 ust. 1 TFUE przez to, że wydała zaskarżoną decyzję w postępowaniu dotyczącym nowej pomocy. Dlatego/Ze względu na to że strona pozwana zatwierdziła poprzednią regulację dotyczącą EEG 2012, powinna była wydać decyzję w postępowaniu dotyczącym istniejącej, a nie nowej pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2015 r. – International Management Group/Komisja

(Sprawa T-110/15)

(2015/C 138/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: International Management Group (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Burgstaller, Solicitor i E. Wright, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) THOR/C4/LL/el/(S)(2015)4287 z dnia 6 lutego 2015 r. odmawiającej przyznania jej dostępu do określonych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.